

[Elmquist.]

den højtærede Justitsminister. Vi stillede forskellige Forslag, bl. a. at man skulde have Lov til at procedere som Landsretssagfører i egne Sager, naar man havde 5 Aars Anciennetet og havde procederet 50 Sager i Landsretten. Ærede Medlemmer vil sikkert erindre, at der om dette Spørgsmaal var meget delte Meninger saavel indenfor mit Parti som indenfor det radikale Parti og indenfor det konservative Folkeparti. Forskellige af Venstres Medlemmer mente, at det videste, man burde gaa til, var at give Landsretssagførere Adgang til at procedere for appelindstævnte i egne Sager. En vældig Modstand rejste sig mod dette Forslag, ganske særlig fra Højesteretssagfører Heilesen, det radikale Partis Ordfører, medens andre Medlemmer af det radikale Parti som det ærede Medlem Hr. Povlsen gav Tilslutning dertil. Som et Kompromis enedes man saa i 1928 om at give Adgang for Landsretssagførerne til efter 8 Aars Forløb at møde i egne Sager for appelindstævnte.

Nu kommer Justitsministeren altsaa i Efteraaret med sit videregaaende Forslag om Adgang til at møde efter 5 Aars Forløb, baade for appelindstævnte og for Appellanten, og efter at den paagældende Sagfører har procederet blot 15 Sager for Landsretten, et Forslag, som jeg personlig kunde slutte mig til, selv om jeg mente, at Tallet 15 Sager var lidt vel lavt. Derimod var der, saaledes som jeg har oplyst ved første Behandling, stadig meget delte Meninger om Spørgsmaalet indenfor mit Parti. Efter megen Forhandling har imidlertid de Medlemmer af mit Parti, der holdt paa, at man burde blive staaende ved Forliget, vist den store Resignation at gaa med baade til den af Justitsministeren foreslaaede ændrede Prøve, som skulde give almindelig Mødeberettigelse ved Højesteret, og i Princippet til Ministerens Forslag om Mødeberettigelse i egne Sager, idet man dog i Stedet for 5 Aar har valgt et Tidsrum af 8 Aar, og i Stedet for Tallet 15 Sager har valgt Tallet 24 Sager, og endelig har krævet, at Begyndelsen, for at nogen Øvelse kunde opnaas, skal gøres ved, at Sagføreren møder tre Gange for Højesteret for appelindstævnte — altsaa ganske uvæsentlige Æn-

dringer i Forhold til Justitsministerens Forslag, i Princippet en absolut Tiltræden af Justitsministerens Forslag fra mit Partis Side, skønt man har store Betænkeligheder derved.

For saa vidt skulde altsaa alt være saare godt, og Muligheden for Enighed paa dette Omraade skulde jo være meget stor. Med en saa udmærket Forhandlingsleder som det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen skulde man tro, at Enighed kunde være opnaaet. Og dog er dette mærkværdigvis ikke blevet Tilfældet. Da mit Parti var kommet saa vidt i sin Resignation, havde nemlig „Borte“ taget Justitsministerens og hans Forslag; væk var det hele. Og medens de af Venstres Medlemmer, som havde vist denne Resignation, kunde have ventet, at Justitsministeren i Dag var traadt op og havde takket dem for deres venlige Tilslutning til hans eget Forslag, maa de nu nøjes med, at jeg gør det. Det Forslag, Justitsministeren havde stillet, baade vedrørende Prøven, som skulde give almindelig Adgang til at møde for Højesteret, og vedrørende Adgangen til at møde for Højesteret uden Prøve, har Ministeren forladt ganske og aldeles; og medens jeg i Dag har den Ære at anbefale dette Forslag med enkelte uvæsentlige Ændringer, anbefaler Ministeren altsaa sandsynligvis — det gaar jeg ud fra —, at man stemmer imod Forslaget; det gør i hvert Fald Regeringsfirtallets Ordfører. Ja, saalunde kan Forholdene udvikle sig i denne mærkværdige Verden; og man kan vel nok sige, at det er en mærkværdig Udvikling, at vi nu i det væsentlige staar paa Justitsministerens Forslag, medens Justitsministeren komplet har forladt det.

Nu vil jeg ikke bebrejde Ministeren dette alt for stærkt; jeg ved, at Ministeren er en saare elskværdig Mand, som nødig vil være uenig med sine Partifæller og navnlig heller ikke med det socialdemokratiske Støtteparti. Jeg siger udtrykkelig det socialdemokratiske Støtteparti; for det er jo det radikale Parti, der har Ministeren her, saa jeg gaar ud fra, at her er det Socialdemokratiet, der er Støtteparti. Jeg vil snarere rette mine Bebrejdelser mod den ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen. Jeg skal forsøge at gøre det i saa blid en Form, som muligt; jeg